

Onsdag den 6. juli 2016

P8_TA(2016)0309

Forberedelse af revisionen af den flerårige finansielle ramme 2014-2020 efter valget: Parlamentets input forud for Kommissionens forslag

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2016 om forberedelse af revisionen af den flerårige finansielle ramme 2014-2020 efter valget: Parlamentets input forud for Kommissionens forslag (2015/2353(INI))

(2018/C 101/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 311, 312 og 323 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽¹⁾, særlig artikel 2,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽³⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. april 2014 om forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020: erfaringer og vejen frem ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om Europa-Parlamentets forbindelser med de institutioner, der repræsenterer de nationale regeringer ⁽⁷⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 19. november 2013 om FFR 2014-2020 ⁽⁸⁾ samt til den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2013 om den politiske aftale om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0378.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0599.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0455.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0456.

⁽¹⁰⁾ EUT C 75 af 26.2.2016, s. 47.

Onsdag den 6. juli 2016

- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2013 om den flerårige finansielle ramme ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 med henblik på at opnå et positivt resultat af proceduren for godkendelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 »Investering i fremtiden: en ny flerårig finansiell ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa« ⁽³⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle fælleserklæring om integration af ligestillingsaspektet, som er vedlagt FFR'en,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 15. juni 2016 om midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0224/2016),
- A. der henviser til, at den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR) for første gang blev vedtaget i henhold til de nye bestemmelser i Lissabontraktaten, ifølge hvilke Rådet, der træffer afgørelse efter en særlig lovgivningsprocedure, vedtager FFR-forordningen med enstemmighed efter at have indhentet Parlamentets godkendelse;
- B. der henviser til, at den nuværende FFR, som der blev opnået enighed om i 2013, afspejler Unionens prioriteringer på tidspunktet for vedtagelsen; der henviser til, at EU i de kommende år fortsat vil stå over for udfordringer, som ikke kunne forudses, da FFR'en blev vedtaget; der henviser til, at EU's finansieringsprioriteringer er mangedoblet, mens FFR'en er forblevet uændret;
- C. der henviser til, at Parlamentet anmodede om en klausul om revision efter valget for at sikre den nye FFR's demokratiske legitimitet og for at give den nye Kommission og det nyvalgte Parlament mulighed for at genbekræfte og revurdere EU's politiske prioriteringer ved at tilpasse FFR i overensstemmelse hermed;
- D. der henviser til, at aftalen om FFR 2014-2020 var resultatet af en lang og anstrengende forhandlingsproces, som fandt sted på en meget vanskelig social, økonomisk og finansiell baggrund; der henviser til, at den flerårige finansielle rammes samlede niveau som følge heraf i realiteten blev reduceret i sammenligning med den foregående programmeringsperiode;
- E. der henviser til, at Parlamentet, som politisk ikke kunne ændre på de samlede FFR-beløb, der var fastsat af Det Europæiske Råd, havde held med at forhandle sig frem til medtagelsen af en bestemt artikel i FFR-forordningen vedrørende en obligatorisk og omfattende gennemgang/revision af FFR'en, fastlæggelsen af nye og forbedrede fleksibilitetsbestemmelser og oprettelsen af en Gruppe på Højt Plan om Egne Indtægter;

Retlige rammer for og omfang af midtvejsgennemgangen/-revisionen

1. minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 2 i FFR-forordningen skal forelægge en obligatorisk gennemgang af, hvordan FFR fungerer, inden udgangen af 2016, i hvilken der fuldt ud tages højde for den økonomiske situation på det pågældende tidspunkt og til de seneste makroøkonomiske forudsigelser, og at denne gennemgang om nødvendigt skal ledsages af et forslag til retsakt om revision af FFR-forordningen;
2. mener i denne forbindelse, at mens en gennemgang har til formål at vurdere og evaluere FFR'ens funktion i forhold til gennemførelsen, nye økonomiske omstændigheder og anden ny udvikling, og dermed kan bevare et lovgivningsmæssigt status quo, indebærer en revision en ændring af FFR-forordningen, som også (ud over de lovgivningsmæssige bestemmelser) omfatter FFR-lofterne, på grundlag af behørig respekt for artikel 312 i TEUF og de begrænsninger af FFR-revisionens omfang, som er fastsat i FFR-forordningens artikel 2, sidste punktum; minder om, at det i denne artikel foreskrives, at de på forhånd tildelte nationale rammebeløb ikke nedsættes ved en revision; fremhæver, at der ikke er fastsat andre begrænsninger for revisionen af FFR'en, og at en forhøjelse af FFR'ens lofter således er mulig; understreger i denne forbindelse, at der

⁽¹⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 49.

⁽²⁾ EUT C 68 E af 7.3.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 89.

Onsdag den 6. juli 2016

i artikel 323 i TEUF stilles krav om, at de økonomiske midler til opfyldelse af Unionens retlige forpligtelser over for tredjeparter skal sikres;

3. minder om, at det af artikel 311 i TEUF fremgår, at Unionen skal tilvejebringe de nødvendige midler med henblik på at nå sine mål og gennemføre sin politik; mener derfor, at det vil være et primærretligt krav at forhøje lofterne, såfremt man ved gennemgangen når frem til den konklusion, at de nuværende lofter er for lave;

4. understreger, at artikel 17 i FFR-forordningen åbner mulighed for at revidere FFR'en i tilfælde af uforudsete omstændigheder; påpeger omfanget af de kriser, der har berørt Unionen siden vedtagelsen af den nuværende FFR i 2013;

5. understreger, at rammerne for denne beslutning er at analysere de rent budgetmæssige aspekter af FFR's funktionsevne, og at den ikke vil komme ind på sektorlovgivningens retsgrundlag; bemærker imidlertid, at mange EU-politikker og -programmer har fastsat deres egne krav om gennemgang/revision, som for hovedpartens vedkommende er planlagt til at finde sted i 2017;

I. Gennemgang af FFR — vurdering af de første år

6. mener, at en gennemgang af FFR i 2016 bør gøre status over en række alvorlige kriser og nye politiske initiativer og de respektive budgetmæssige konsekvenser heraf, som ikke var forudset, på det tidspunkt hvor FFR'en blev vedtaget; bemærker bl.a. migrations- og flygtningekrisen, eksterne nødsituationer, interne sikkerhedsspørgsmål, krisen i landbruget, finansieringen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSl), EU-budgettets betalingskrise, det vedvarende høje arbejdsløshedsniveau, særlig blandt unge, samt fattigdom og social eksklusion; peger endvidere på den nylige internationale aftale vedrørende klimaforandringerne og det tiltagende pres på udviklingspolitikken; konstaterer, at det i et hidtil uset omfang blev anset for nødvendigt at ty til FFR's fleksibilitetsmekanismer og særlige instrumenter for at finansiere de ekstra, presserende behov, idet FFR-lofterne viste sig at være sat for lavt for nogle udgiftsområders vedkommende; mener, at FFR'en i de seneste to år i bund og grund har været presset til det yderste;

7. understreger, at EU-budgettet er nødt til at matche EU's politiske og strategiske prioriteringer og sikre en balance mellem langsigtede prioriteringer og nye udfordringer; fremhæver i denne henseende den centrale rolle, som EU's budget skal spille i opfyldelsen af den i fælleskab aftalte Europa 2020-strategi, som udgør EU's primære rettesnor og overordnede prioritering; mener derfor, at gennemgangen af FFR'en bør omfatte en kvalitativ analyse af, om og i hvilken udstrækning de mål, der er fastsat i denne strategi, er nået; insisterer på, at denne vurdering kombineres med en fremskrivning af, hvorvidt de økonomiske midler, der er øremærket til at understøtte denne strategi i den resterende del af den nuværende FFR, vil være tilstrækkelige til, at det er muligt at gennemføre den;

A. Centrale hændelser og udfordringer

Migrations- og flygtningekrisen

8. understreger, at konflikterne i Syrien, Mellemøsten og flere regioner i Afrika har haft humanitære og migrationsmæssige konsekvenser af et hidtil uset omfang; minder om, at EU er blevet direkte berørt, idet over en million flygtninge er kommet til Europa alene i 2015, og flere forventes i de kommende år; minder om, at denne krise har medført en stor økonomisk udskrivning fra EU's side og således har haft en betydelig indvirkning på EU-budgettet, navnlig på udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab) og udgiftsområde 4 (Et globalt Europa);

9. minder om, at de ekstra foranstaltninger, der i løbet af 2015 blev godkendt i overensstemmelse med den europæiske dagsorden for migration, har haft øjeblikkelige budgetmæssige konsekvenser, hvilket navnlig afspejles i ændringsbudget 5/2015 og 7/2015; minder endvidere om, at anvendelsen af yderligere 1 506 mio. EUR på EU-budgettet for 2016 gennem mobilisering af fleksibilitetsinstrumentet blev godkendt for at tilvejebringe yderligere ressourcer til migrations-/flygtningerelaterede foranstaltninger under udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab), som f.eks. tilførsel af ekstra midler til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed samt midler til tre migrationsrelaterede agenturer, nemlig Frontex, Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og Europol;

10. bemærker, at ovennævnte budgetafgørelser helt har opbrugt den lille margen, der var til rådighed under dette udgiftsområde, og har medført en de facto-revision af lofterne under udgiftsområde 3; gør endvidere opmærksom på de nye forslag fra Kommissionen, som forventes at få indvirkning på EU-budgettet, navnlig forslaget om omarbejdning af »Dublin III«-forordningen med en samlet budgetmæssig virkning på 1 829 mio. EUR for den resterende del af FFR-perioden, forslaget om oprettelse af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning med et samlet budget på 1 212 mio. EUR

Onsdag den 6. juli 2016

for den resterende del af FFR-perioden og den nye nødhjælpsmekanisme med en anslået virkning på mindst 700 mio. EUR i perioden 2016-2018; understreger, at situationen er så kritisk, at de ekstra bevillinger, der blev godkendt til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden i november 2015, måtte reduceres i marts 2016 med henblik på at finansiere endnu mere presserende behov, såsom behovet for at yde humanitær bistand i EU, hvilket blev håndteret ved hjælp af ovennævnte nye nødhjælpsmekanisme;

11. mener, at en løsning på den europæiske migrations- og flygtningekrise kræver en fælles europæisk tilgang, der bygger på solidaritet og en rimelig byrdefordeling; understreger i denne forbindelse, at EU-budgettet bør hjælpe medlemsstaterne med at afbøde omkostningsbyrden i forbindelse med modtagelse af flygtninge, da dette vil lette trykket på budgetterne i de medlemsstater, der oplever en særlig høj tilstrømning af flygtninge; understreger, at denne tilgang vil skabe synergier og både er effektiv og omkostningseffektiv for alle medlemsstater;

12. understreger, at der er anvendt betydelige, men stadig utilstrækkelige, budgetmidler til at tackle de underliggende årsager til flygtninge- og migrationskrisen ved at styrke bestemte EU-programmer under udgiftsområde 4; minder om de foranstaltninger, der er truffet, f.eks. omfordelingerne til fordel for migrations-/flygtningerelaterede tiltag på 170 mio. EUR i løbet af 2015 og godkendelsen i 2016 af yderligere 130 mio. EUR under udgiftsområde 4 til migrations-/flygtningerelaterede aktiviteter såvel som omfordelingen af 430 mio. EUR under instrumentet for førtiltrædelsesbistand, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og det europæiske naboskabsinstrument; minder endvidere om, at Kommissionen for at håndtere den eksterne dimension af migrations- og flygtningekrisen har stillet forskellige yderligere forslag, der har indvirkning på EU-budgettet, som f.eks. dem om oprettelse af EU-trustfonde (Madad-trustfonden og EU's nødtrustfond for Afrika, med en anslået indledende budgetmæssig virkning på hhv. 570 mio. EUR og 405 mio. EUR) og af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, hvoraf 1 mia. EUR skal finansieres over EU-budgettet, ikke iberegnet eventuel yderligere finansiering; understreger, at der vil opstå yderligere pres på Unionens budget fra andre planlagte foranstaltninger, som Kommissionen har annonceret, som f.eks. »Londontilsagnet«, eller fra begivenheder som EU-Tyrkiet-topmødet den 18. marts 2016; understreger, at de kommende ekstra budgetmidler også bør give mulighed for inklusion af de mest udsatte migranter, navnlig kvinder og børn og LGBTI-personer; er imidlertid bekymret for, at der på grund af omfanget af de problemer, EU står over for, stadig vil være behov for yderligere foranstaltninger;

13. konkluderer, at migrant- og flygtningekrisens omfang og den økonomiske effekt af de foranstaltninger, som Kommissionen har iværksat for at afhjælpe problemet, ikke kunne have været forudset på det tidspunkt, hvor FFR 2014-2020 blev færdiggjort; fremhæver, at EU på grund af manglen på tilstrækkelige midler har været nødt til at oprette ad hoc-»satellit«-instrumenter, der finansieres i fællesskab af medlemsstaterne, EU-budgettet og Den Europæiske Udviklingsfond, nemlig EU-trustfonde (Madad-trustfonden og EU's nødtrustfond for Afrika) og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet; minder om, at fraværet af en overordnet budgetstrategi til håndtering af migrant- og flygtningekrisen har ført til, at Parlamentet er blevet kørt ud på et sidespor for så vidt angår beslutningen om anvendelse af EU-budgetmidler; fremhæver, at det øgede antal af sådanne instrumenter skaber et problem i EU med hensyn til ansvarlighed og demokratisk kontrol, som det er nødvendigt at gøre noget ved; fordømmer endvidere, at medlemsstaterne langt fra har leveret de bidrag, de forventede, til trustfonde og dermed undergraver disse fondes succes; gentager sin opfordring til medlemsstaterne om straks at leve op til deres forpligtelser og deres ansvar;

Lavt investeringsniveau

14. minder om, at EU har lidt under et lavt og utilstrækkeligt investeringsniveau, siden den globale økonomiske og finansielle krise begyndte; bemærker navnlig, at de samlede investeringer i 2014 lå 15 % under niveauet i 2007, hvilket svarer til et fald i investeringerne på 430 mia. EUR; mener, at de ringe investeringer forsinker den økonomiske genopretning og har direkte negative konsekvenser for vækst, jobs og konkurrenceevne;

15. understreger, at den nye Kommission som modsvar til dette presserende problem i 2014 fremsatte forslag om en investeringsplan for Europa og oprettelsen af EFSI med sigte på at mobilisere 315 mia. EUR i nye investeringer i realøkonomien; gentager sit stærke engagement i forhold til EFSI, som forventes at sætte kraftigt skub i netop de dele af den økonomiske sektor, der er befordrende for vækst og jobs; bemærker, at en række projekter allerede er blevet godkendt og er ved at blive gennemført; bemærker, at den garanti, Unionen gav for EFSI, er omfattet af en garantifond på 8 mia. EUR, som er afsat i EU-budgettet;

Onsdag den 6. juli 2016

16. minder om, at der for at sikre denne ekstra finansiering er foretaget nedskæringer i bevillingen til to vigtige EU-programmer, Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten (CEF), med hhv. 2,2 mia. EUR og 2,8 mia. EUR, mens de resterende 3 mia. EUR dækkes af uudnyttede FFR-margener; fremhæver Parlamentets engagement under EFSI-forhandlingerne i så vidt muligt at mindske de negative følgevirkninger for disse to programmer, hvis finansieringsrammer først blev fastlagt i 2013, og som blev udsat for betydelige nedskæringer allerede under forhandlingerne om FFR 2014-2020;

17. beklager, at den andel af EU-budgettet, der er øremærket til forskning og innovation, ofte har været den første, der er blevet ramt af budgetnedskæringer; bemærker, at forsknings- og innovationsprogrammer skaber EU-merværdi, og fremhæver disse programmers centrale rolle med hensyn til at støtte konkurrenceevnen og dermed at sikre yderligere vækst og Unionens velstand på lang sigt;

18. fremhæver i denne forbindelse, at der i overensstemmelse med artikel 15 i FFR-forordningen blev gennemført en fremskyndet udbetaling i 2014-2015 af midlerne til Horisont 2020 (200 mio. EUR til Det Europæiske Forskningsråd og Marie Curie-foranstaltninger) og COSME (50 mio. EUR) for delvis at kompensere for nedskæringen af bevillingerne fra 2013 til 2014; bemærker, at denne fremskyndede udbetaling ikke ændrer ved programmernes overordnede finansieringsramme, men derimod har medført mindre bevillinger i anden halvdel af FFR'en; fremhæver imidlertid, at den fremskyndede udbetaling til Horisont 2020 og COSME blev absorberet fuldt ud og dermed beviste disse programmers stærke præstationsevne og deres kapacitet til at absorbere endnu mere;

19. bemærker ligeledes med stor bekymring, at succesraten for Horisont 2020 er faldet til 13 % fra de 20-22 %, som programmets forgænger (RP7) oplevede i den foregående programmeringsperiode; beklager, at færre projekter af høj kvalitet inden for forskning og innovation modtager EU-midler som konsekvens heraf; bemærker ligeledes, at der gives afslag på mange ansøgninger af høj kvalitet vedrørende CEF på grund af utilstrækkelige budgetmidler;

Ungdomsarbejdsløshed

20. understreger, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er dramatisk høj og udgør et af de mest presserende og alvorlige problemer, som EU står over for på nuværende tidspunkt; fremhæver, at 4,4 millioner unge under 25 år var arbejdsløse i Unionen i februar 2016, og at dette svarer til en andel på over 40 % i flere medlemsstater og mere end 60 % i nogle af EU's regioner; understreger, at beskæftigelsesfrekvensen i EU på nuværende tidspunkt er et godt stykke under Europa 2020-målet; fremhæver følgelig, at alt for mange unge mennesker er i risiko for social udstødelse, og at der derfor bør træffes mere konkrete foranstaltninger for at integrere »NEETs« (unge, som ikke er under uddannelse, i beskæftigelse eller under erhvervsuddannelse); påpeger, at mængden af højt- og veluddannede menneskelige ressourcer har en kraftig indvirkning på Europas konkurrenceevne, innovative kapacitet og produktivitet, og understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at investere i almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og kultur; anerkender desuden betydningen af EU's ungdomsstrategi 2010-2018;

21. understreger, at EU-budgettet yder et væsentligt bidrag til bekæmpelsen af arbejdsløshed, navnlig gennem Den Europæiske Socialfond og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet; henviser til Kommissionens antydning af, at udpegelsen af gennemførelsesinstanser har været en afgørende udfordring for de finansielle strømme i programmet; understreger endvidere, at trods de indledende forsinkelser med denne udpegelse og gennemførelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet viser de aktuelle tal den fulde absorptionskapacitet (som til dels er opnået i kraft af en betragtelig forøgelse af forfinansieringen af dette program); bemærker, at Kommissionen snart vil færdiggøre en evaluering af dette initiativ, og forventer, at man indfører de nødvendige justeringer med henblik på at sikre en vellykket gennemførelse; mener, at det foreslåede strukturreformstøtteprogram muligvis kan yde et værdifuldt bidrag til at forbedre medlemsstaternes administrative kapacitet i denne forbindelse; understreger vigtigheden af, at relevante interessenter, herunder ungdomsorganisationer, fortsat vurderer ungdomsbeskæftigelsesinitiativets resultater;

22. er særligt bekymret over manglen på nye forpligtelsesbevillinger til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet fra og med 2016 i betragtning af, at hele dets oprindelige finansieringsramme blev fremrykket til udbetaling i 2014-2015 (artikel 15 i FFR-forordningen); understreger, at Parlamentet, da det støttede denne fremskyndede udbetaling, aldrig havde til hensigt, at initiativet skulle afsluttes efter blot to års finansiering, og at der blev etableret andre FFR-mekanismer, såsom den samlede

Onsdag den 6. juli 2016

margen for forpligtelser, med henblik på at sikre, at initiativet kunne fortsætte; minder imidlertid om, at den samlede margin for forpligtelser allerede er anvendt udelukkende til finansieringen af EFSI; bemærker ligeledes den fremskyndede udbetaling af bevillinger på grundlag af samme artikel til Erasmus+ (150 mio. EUR) — et andet EU-program, der yder et vigtigt bidrag til at forbedre unges beskæftigelsesegnethed — som blev gennemført fuldt ud i løbet af de første to år af denne periode; minder om, at en effektiv ungdomsgaranti på EU-plan ifølge Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) vil koste 21 mia. EUR om året for landene i euroområdet;

Intern sikkerhed

23. minder om de nylige terrorangreb i Frankrig og Belgien og de forhøjede trusselsniveauer i andre medlemsstater, som kræver mere koordinerede og øgede foranstaltninger og midler på EU-plan; understreger, at Unionen har Fonden for Intern Sikkerhed som et passende instrument og har flere agenturer, der opererer inden for dette område, som er under stigende pres; mener, at der er behov for flere EU-foranstaltninger og dermed flere midler på dette område for at tilvejebringe et passende modsvare til denne trussel; understreger, at øget samarbejde på dette område kræver en styrkelse af medarbejderstaben i de relevante agenturer, hvilket kan forøge presset på EU-budgettet yderligere, og minder om den begrænsede forøgelse af medarbejderantallet i det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme i Europol, som blev finansieret ved hjælp af en omfordeling fra Fonden for Intern Sikkerhed;

24. understreger, at der på grund af de aktuelle foranstaltninger og lovforslag med fokus på øget retligt samarbejde gradvist vil blive behov for ekstra økonomiske og menneskelige ressourcer også til Eurojust, hvilket vil få konsekvenser for EU-budgettet;

Kriser i landbrugssektoren

25. understreger, at de stramme lofter for den fælles landbrugspolitik frem til 2020 medfører meget lavere margener end i den foregående FFR, til trods for at sektoren står over for flere udfordringer; minder om, at denne politik er afgørende for mange landbrugeres indkomstsituation, navnlig i krisetider, og påpeger den høje årlige udnyttelsesgrad på næsten 100 %; minder om de forskellige kriser, som europæiske landbrugere har oplevet siden begyndelsen af den nuværende FFR, først og fremmest i mejerisektoren, svinekøds-, oksekøds- samt frugt- og grøntsektoren, og de langsigtede negative konsekvenser for de europæiske landbrugere af de tab, der er forårsaget af den russiske embargo på landbrugsprodukter; gør opmærksom på afskaffelsen af sukkerkvoterne i 2017 og dens mulige indvirkning på sukkersektoren under behørig hensyntagen til de særlige behov i regionerne i den yderste periferi; fremhæver de budgetmæssige konsekvenser af de hasteforanstaltninger, der er truffet som reaktion på disse kriser, som omfatter 500 mio. EUR på budgettet for 2016 og 300 mio. EUR på budgettet for 2015, og som blev finansieret ved hjælp af margenerne under udgiftsområde 2; understreger, at enhver nedskæring på dette område vil bringe EU's territoriale samhørighed i fare, navnlig for så vidt angår landdistrikterne; er desuden imod ethvert skridt i retning af en renationalisering af landbrugspolitikken, som ville skabe markedsforvridninger og urimelig konkurrence for landbrugerne;

Miljømæssige udfordringer

26. er bekymret over, at målet om at anvende mindst 20 % af EU-budgettet (under den nuværende FFR) på klimarelaterede foranstaltninger ikke er blevet nået, og at blot 12,7 % af EU's årsbudget ifølge Kommissionens mainstreamingmetode er blevet anvendt til dette formål; påpeger det store behov for finansiering af klimaforanstaltninger, beskyttelse af biodiversiteten og bæredygtig anvendelse af naturressourcerne, som vil blive yderligere forøget på grund af effekterne af den igangværende globale opvarmning; bemærker navnlig COP 21-klimaaf talen, som blev indgået på den nylige partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer i Paris i 2015;

Økonomisk, social og territorial samhørighed

27. minder om, at samhørighedspolitikken er Unionens primære investeringspolitik, som sigter mod at mindske forskellene mellem alle EU's regioner og dermed forbedre EU-borgernes livskvalitet; fremhæver dens vigtige rolle med hensyn til at levere resultater inden for Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, navnlig gennem en klar øremærkning af midler til klimarelaterede foranstaltninger og til sociale mål, især bekæmpelse af den øgede fattigdom, herunder børns fattigdom, ulighed og social udstødelse, samt til at sætte skub i beskæftigelsen; opfordrer Kommissionen til at overvåge, at ovennævnte mål gennemføres fuldt ud; mener endvidere, at strukturfondene også kan yde

Onsdag den 6. juli 2016

et værdifuldt bidrag i forhold til de nye udfordringer, såsom konsekvenserne af flygtningekrisen, samtidig med at de forhåndstildelte nationale rammebeløb respekteres;

Det tiltagende pres på udviklings- og naboskabspolitikken

28. noterer sig det stigende pres på det globale behov for humanitær bistand og katastroferisikoreduktion, der opstår som følge af konflikter og krige; henleder opmærksomheden på Addis Abeba-aftalen, i hvilken stats- og regeringscheferne bekræftede deres stærke politiske engagement i opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling (SDG), og er opmærksom på, at der nødvendigvis vil være udgifter forbundet hermed; minder om, at EU for nylig har fornyet sit kollektive tilsagn om at forhøje sin officielle udviklingsbistand (ODA) til 0,7 % af sit BNI og om at afsætte mindst 20 % af sin ODA til grundlæggende sociale tjenester, med fokus på uddannelse og sundhed; er stærk modstander af enhver brug af udviklingsbistand til ikke-udviklingsrelaterede formål;

29. minder om, at den geopolitiske situation i det østlige naboskabsområde også er skrøbelig; fremhæver EU-budgettets vigtige rolle med hensyn til at bidrage til en stabilisering af situationen i både det sydlige og det østlige naboskabsområde og med hensyn til at imødegå disse udfordringer ved at yde støtte til lande, der i øjeblikket gennemfører associeringsaftaler, for at fremme reformer og sikre en uddybning af forbindelserne mellem EU og de respektive lande;

Integration af kønsaspektet

30. glæder sig over midtvejsgennemgangen af FFR'en som en lejlighed til at gøre betragtelige fremskridt i retning af en mere effektiv integration af ligestillingsaspektet i FFR'en og i gennemførelsen af og tilsynet med den fælles erklæring, der er knyttet til FFR'en i dette øjemed;

Betalingsefterslæbet

31. minder om, at der i løbet af den foregående FFR (2007-2013) blev opbygget et efterslæb af ubetalte regninger, som voksede fra et niveau på 5 mia. EUR ved udgangen af 2010 til hidtil uset niveauer på hhv. 11 mia. EUR ved udgangen af 2011, 16 mia. EUR ved udgangen af 2012 og 23,4 mia. EUR ved udgangen af 2013; advarer om, at dette efterslæb har bredt sig til den nuværende FFR (2014-2020) og nåede et hidtil uset højdepunkt på 24,7 mia. EUR ved udgangen af 2014; understreger, at der efter vedholdende krav fra Parlamentet er opnået enighed om en betalingsplan med henblik på at nedbringe efterslæbet af udestående betalingskrav i forbindelse med samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013 til et »normalt« niveau på 2 mia. EUR ved udgangen af 2016; påpeger, at der ved udgangen af 2015 blev identificeret ubetalte regninger for mindst 8,2 mia. EUR i forbindelse med samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013 — et tal der forventes at falde til under 2 mia. EUR ved udgangen af 2016; bemærker, at denne reduktion kun afhjælper problemet midlertidigt, eftersom den udelukkende skyldes, at der har været færre indsendelser af betalingsberettigede fordringer for både 2007-2013- og 2014-2020-programmerne, end der var bebudet; beklager, at der ikke er truffet nogen foranstaltninger for at imødegå det »skjulte efterslæb« under de andre udgiftsområder; henleder opmærksomheden på, at situationen fra 2012-2014 forventes at opstå igen ved udgangen af den nuværende FFR, hvis der ikke træffes konkrete foranstaltninger;

32. beklager, at konsekvenserne af denne betalingskrise har været alvorlige og har ramt modtagere af støtte fra EU-budgettet, som f.eks. studerende, universiteter, SMV'er, forskere, NGO'er, lokale og regionale myndigheder og andre relevante instanser; minder navnlig om den dramatiske mangel på betalinger i forbindelse med humanitære operationer i 2014, som havde negativ indvirkning på EU's livreddende operationer; minder om, at Kommissionen var nødt til at ty til »afbødende foranstaltninger«, som f.eks. at reducere forfinansieringssatserne og udskyde indkaldelser af forslag/udbudsbekendtgørelser og dertil hørende kontraktindgåelser; minder om, at der skete en kunstig opbremsning i gennemførelsen af 2014-2020-programmerne som følge af den generelle mangel på betalinger, hvoraf ét eksempel var en kunstig forsinkelse af indkaldelsen af forslag til en værdi af 1 mia. EUR under Horisont 2020 i 2014, som havde til formål at sikre, at betalingerne ville forfalde i 2015 i stedet for i 2014; understreger desuden, at der over EU-budgettet er afholdt udgifter, der beløb sig til omkring 3 mio. EUR både i 2014 og 2015, i form af sanktioner for forsinkede betalinger;

B. Betydelig brug af fleksibilitetsbestemmelserne i FFR

33. understreger, at budgetmyndigheden for at sikre de yderligere bevillinger, der har været nødvendige for at sætte ind over for kriser eller til at finansiere nye politiske prioriteter siden 2014, har godkendt en betydelig anvendelse af fleksibilitetsbestemmelserne og de særlige instrumenter, der indgår i FFR-forordningen, efter at have opbrugt alle disponible

Onsdag den 6. juli 2016

margener; minder om, at flere af disse bestemmelser var et direkte resultat af forslag fra Europa-Parlamentet, som gjorde kravet om den størst mulige fleksibilitet til et af sine centrale krav i FFR-forhandlingerne;

34. bemærker navnlig, at de særlige instrumenter blev mobiliseret med henblik på at tackle flygtninge- og migrationskrisen (fleksibilitetsinstrumentets fulde beløb blev opbrugt i 2016 — 1 530 mio. EUR, nødhjælpsreserven i 2016 — 150 mio. EUR), problemet med manglende betalinger (margenen til uforudsete udgifter blev aktiveret i 2015 — 3,16 mia. EUR) og finansieringen af EFSI-garantifonden (fuld udnyttelse af den samlede margen for forpligtelser 2014 — 543 mio. EUR); minder om, at beslutningen om at anvende marginalen til uforudsete udgifter til betalinger er koblet sammen med en nedsættelse af betalingslofterne for årene 2018-2020;

35. forventer, at eventuelle yderligere behov, der opstår i forbindelse med migrations- og flygtningekrisen i 2016, herunder tranchen på 200 mio. EUR til det nye instrument til levering af nødhjælp i Unionen, bør føre til, at marginalen til uforudsete udgifter anvendes, så snart det bliver nødvendigt; minder om, at der ikke er flere disponible margener under udgiftsområde 3, og at fleksibilitetsinstrumentet allerede er blevet helt opbrugt for i år; foreslår, at man undersøger yderligere muligheder for at skabe fleksibilitet i tilfælde af nye udfordringer;

36. minder om, at den lovgivningsmæssige fleksibilitet, som er fastsat i punkt 17 i den interinstitutionelle aftale (IIA), muliggør en forhøjelse af den samlede finansieringsramme for programmer, der vedtages ved hjælp af den almindelige lovgivningsprocedure, på op til +/- 10 % i løbet af den syvårige periode; bemærker, at »nye omstændigheder af objektiv og varig karakter« giver budgetmyndigheden mulighed for at fravige den oprindelige finansieringsramme i endnu højere grad; glæder sig over, at denne bestemmelse allerede er blevet anvendt for at give Unionen mulighed for at reagere på uforudsete hændelser ved hjælp af en betydelig forhøjelse af de oprindelige årlige bevillinger til programmer som Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden;

II. Midtvejsrevision af FFR — et ufravigeligt krav

37. er på baggrund af ovenstående analyse overbevist om, at gennemgangen af, hvordan den nuværende FFR fungerer, fører til den konklusion, at det er fuldstændig uomgængeligt at foretage en egentlig midtvejsrevision af FFR som fastsat i FFR-forordningen, hvis Unionen effektivt skal kunne imødegå en række udfordringer og samtidig opfylde sine politiske mål; minder om, at opfyldelsen af målene i Europa 2020-strategien fortsat er den vigtigste prioritering, der skal støttes af EU-budgettet; understreger, at det er nødvendigt, at EU's budget bliver tilført tilstrækkelige ressourcer til reelt at sikre investeringer, der er befordrende for vækst og jobs, for at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed og for at fremme solidariteten;

38. opfordrer indtrængende Kommissionen til, når den udarbejder sit forslag til retsakt, at tage hensyn til følgende krav fra Parlamentet vedrørende ændringer af FFR-forordningen, både hvad angår beløbene og flere bestemmelser vedrørende FFR's funktionsmåde, som er nødt til at gælde allerede for den nuværende FFR;

39. understreger, at der i efteråret 2016 forventes to lovgivningsmæssige forslag med væsentlige budgetmæssige konsekvenser, nemlig forlængelsen af EFSI og fastlæggelsen af en ekstern investeringsplan; forventer, at alle oplysninger vedrørende finansieringen af disse to forslag gøres tilgængelige snarest muligt, således at der kan tages behørigt højde for dem under forhandlingerne om midtvejsrevisionen af FFR'en; gentager sit principielle standpunkt om, at nye politiske initiativer ikke bør finansieres på bekostning af eksisterende EU-programmer og -politikker;

40. understreger, at de ændringer, der opnås enighed om under midtvejsrevisionen af FFR'en bør gennemføres så hurtigt som muligt og allerede indarbejdes i EU-budgettet for 2017; opfordrer derfor Kommissionen til at forelægge sit lovgivningsmæssige forslag om revision af FFR-forordningen snarest muligt, således at forhandlingerne om FFR-revisionen og EU-budgettet for 2017 kan foregå parallelt, og der kan opnås en aftale herom i rette tid;

41. tager udfaldet af den britiske folkeafstemning den 23. juni 2016 til efterretning; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at forsyne budgetmyndigheden med alle relevante oplysninger om de mulige budgetmæssige konsekvenser af denne folkeafstemning med forbehold af resultaterne af de kommende forhandlinger mellem Det Forenede Kongerige og EU;

Onsdag den 6. juli 2016

42. bemærker det væsentlige bidrag, som EU har ydet med hensyn til at tilskynde til fred og forsoning i Irland, navnlig gennem PEACE-programmerne, der er rettet mod Nordirland og grænsege revskaberne i den sydlige del; bemærker, at resultatet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige kan skabe alvorlige problemer for fredsprocessen og undergrave integriteten af denne og af langfredagsfredsaftalen; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sin støtte til fredsprocessen gennem fortsat finansiering af PEACE-programmet;

A. Parlamentets krav til anden halvdel af FFR'en

Beløbene i FFR'en (forpligtelser)

43. mener fuldt og fast, selv om Parlamentet fuldt ud bekræfter sin opbakning til ideen om en storstilet politisk og økonomisk støtte til EFSI, at EU-budgettet ikke bør finansiere nye initiativer på bekostning af eksisterende EU-programmer og -politikker; agter at leve op til sit tilsagn om at kompensere fuldt ud for de EFSI-relaterede nedskæringer, der har ramt Horisont 2020 og CEF, således at de får mulighed for at opfylde deres mål, som blev vedtaget for bare to år siden, og så Unionen kan nå sine mål for forskning og innovation; understreger i denne forbindelse, at finansieringsniveauet for de andre programmer under underudgiftsområde 1a (Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse) ikke bør berøres af denne kompensation, og peger på deres uomtvistelige bidrag til vækst, jobs og konkurrenceevne; mener ikke, at margenerne i underudgiftsområde 1a er tilstrækkelige til at opfylde disse behov, og efterlyser derfor en forhøjelse af loftet for dette underudgiftsområde;

44. støtter kraftigt videreførelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet som et middel til at sikre en hurtig indsats i kampen mod ungdomsarbejdsløshed — efter de nødvendige justeringer, som den igangværende evaluering giver anledning til; mener, at dette kun kan opnås ved at yde mindst det samme niveau af forpligtelsesbevillinger til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet frem til udløbet af den nuværende FFR, som det, der blev bevilget årligt til programmet i de første to år af denne periode (6 mia. EUR fremrykket til 2014-2015), afhængigt af resultatet af Kommissionens kommende vurdering; bemærker, at dette bør indebære en forhøjelse af lofterne for underudgiftsområde 1b (Økonomisk, social og territorial samhørighed), da der ikke er nogen disponible margener;

45. er af den faste overbevisning, at den samlede budgetbevilling og de forhåndstildelte nationale rammebeløb for den fælles landbrugspolitik, herunder de direkte betalingsbevillinger, skal forblive uberørte under FFR-revisionen; understreger endvidere betydningen af, at det sikres, at bevillingen til Den Europæiske Hav- og Fiskerifond ikke reduceres, for at det bliver muligt at opfylde målene i den nylige reform af den fælles fiskeripolitik;

46. mener, at migrations- og flygtningekrisens størrelse, som skyldes konflikter og klimaforandringer, viser, at der kan forventes at opstå yderligere behov med betydelige budgetmæssige konsekvenser til dette formål i de kommende år under udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab); understreger desuden, at der under samme udgiftsområde vil blive behov for ekstra midler til at understøtte forstærkede foranstaltninger på EU-plan med henblik på intern sikkerhed i EU og terrorbekæmpelse; anmoder Kommissionen om snarest muligt at udarbejde et ajourført overslag over de nødvendige budgetmidler frem til udgangen af den nuværende FFR til at tackle alle udfordringer på disse områder;

47. er derfor af den faste overbevisning, at de midler, der er til rådighed, selv ved anvendelse af de små disponible margener under udgiftsområde 3 og de eksisterende fleksibilitetsbestemmelser, vil være utilstrækkelige til at tackle de øgede behov under dette udgiftsområde; kræver derfor betydelige forstærkninger til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed samt til de EU-agenturer (Frontex, Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Europol, Eurojust og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)), der har påtaget sig nye ansvarsområder inden for dette felt, såvel som til andre initiativer, der kan iværksættes; mener, at der er behov for en forhøjelse af lofterne for udgiftsområde 3;

48. forventer, at den fælles indsats for at sætte effektivt ind over for den eksterne dimension af migrations- og flygtningekrisen, navnlig den politiske stabilisering af det europæiske naboskabsområde og Afrika syd for Sahara samt afhjælpningen af de humanitære og økonomiske årsager til migration, vil blive optrappet i de kommende år og vil blive ledsaget af et stigende antal anmodninger om finansiering under udgiftsområde 4 (Et globalt Europa); understreger, at sådanne finansieringsanmodninger ikke bør fremsendes på bekostning af EU's allerede igangværende eksterne foranstaltninger, herunder dets udviklingspolitik; kræver derfor en forhøjelse af lofterne under udgiftsområde 4;

Onsdag den 6. juli 2016

49. opfordrer til en forhøjelse af bevillingerne til de tre EU-programmer, som direkte vedrører borgerne — Det Kreative Europa, Borgernes Europa og Erasmus+ — da disse programmer er ved at udvikle nye tilskudsordninger som reaktion på den aktuelle situation med integrering og uddannelse af flygtninge og står i spidsen for EU's og medlemsstaternes indsats for at forbedre den almindelige situation i samfundet, den gensidige forståelse og sameksistensen i vore forskellige samfund;

Beløbene i FFR'en (betalinger)

50. mener, at det er nødvendigt hurtigst muligt at skride til handling for at forhindre, at der opstår en ny betalingskrise hen imod afslutningen af den nuværende FFR; er af den faste overbevisning, at man bør gøre sig alle bestræbelser på at forhindre, at der opbygges et efterslæb af ubetalte regninger som det, der blev konstateret i den foregående periode; understreger imidlertid, at samtidig med at betalingsbehovene bør nå deres normale højdepunkt, kan der allerede forventes et betydeligt pres på betalingerne i anden halvdel af FFR'en; mener, at dette ekstra pres bl.a. skyldes modregningen af marginen til uforudsete udgifter mod de i forvejen stramme betalingslofter for 2018-2020, den betydelige forsinkelse med igangsættelsen af de nye programmer under delt forvaltning, herunder ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, EFSI's betalingsprofil og de ekstra betalinger, der svarer til de nylige forhøjelser af forpligtelsesbevillingerne i forbindelse med migrations- og flygtningekrisen;

51. minder om, at betalingsbevillinger er den normale konsekvens af tidligere forpligtelser; forventer derfor, at nye forstærkninger af forpligtelsesbevillingerne vil blive ledsaget af en tilsvarende forhøjelse af betalingsbevillingerne, herunder en forhøjelse af betalingslofterne; mener i øvrigt, at midtvejs gennemgangen/-revisionen af FFR'en giver en glimrende mulighed for at gøre status over betalingsgennemførelsen og de opdaterede prognoser for den forventede udvikling i betalingerne frem til udgangen af den nuværende FFR; mener, at de tre institutioner bør udarbejde og nå til enighed om en fælles, bindende betalingsplan for 2016-2020; insisterer på, at en sådan ny betalingsplan bør være baseret på forsvarlig økonomisk forvaltning og fastlægge en klar strategi for opfyldelse af alle betalingsbehov inden for alle udgiftsområder til og med udløbet af den nuværende FFR, og på at undgå et »skjult efterslæb«, som skyldes en kunstig opbremsning i gennemførelsen af visse flerårige programmer og andre afbødende foranstaltninger, såsom nedbringelse af forfinansieringen;

52. er fast besluttet på at nå frem til en klar løsning på spørgsmålet om opførelse af betalingerne fra FFR's særlige instrumenter på budgettet og minder om den uløste fortolkningsmæssige konflikt mellem Kommissionen og Parlamentet på den ene side og Rådet på den anden, som har været fremherskende i budgetforhandlingerne i de senere år; gentager sit mangeårige synspunkt om, at betalingsbevillinger, der hidrører fra anvendelsen af særlige instrumenter i forpligtelsesbevillinger, også bør lægges oveni de årlige betalingslofter i FFR;

Betingelser med henblik på at sikre grundlæggende rettigheder i EU

53. insisterer på, at alle lande skal påtage sig deres fulde andel af ansvaret i forbindelse med flygtningekrisen og beslutningen om en særlig omfordelingsmekanisme; opfordrer Kommissionen til at indføre en økonomisk bonus/strafmekanisme, for så vidt angår medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser som led i de foranstaltninger, EU har vedtaget; fastholder, at ethvert økonomisk bidrag, som hidrører fra sanktioner mod en medlemsstat, der ikke efterlever disse foranstaltninger, bør føres tilbage til EU-budgettet som en ekstra indtægt;

Ekstraordinære indtægter

54. er af den faste overbevisning, at et eventuelt overskud hidrørende fra underudnyttelse af EU-budgettet eller bøder, som virksomheder er blevet pålagt for overtrædelse af EU's konkurrencelovgivning, bør opføres på budgettet som en ekstra indtægt i EU's budget uden nogen tilsvarende justering af BNI-bidragene; mener, at denne foranstaltning vil bidrage væsentligt til at afhjælpe betalingsproblemet for EU-budgettet; opfordrer Kommissionen til at forelægge passende lovgivningsmæssige forslag herom;

55. er overbevist om, at frigørelser på alle udgiftsområder, som skyldes (delvist) manglende gennemførelse af de foranstaltninger, som midlerne er øremærket til, bør stilles til rådighed igen i EU-budgettet og anvendes af budgetmyndigheden i forbindelse med den årlige budgetprocedure; mener klart, at en sådan bestemmelse i betragtning af de aktuelle begrænsninger, der rammer EU-budgettet, og de øgede finansieringsbehov, som Unionen står over for, også

Onsdag den 6. juli 2016

bør gælde for frigørelser, der stammer fra gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013, herunder lukning af programmer under samhørighedspolitikken; opfordrer Kommissionen til at forelægge passende lovgivningsmæssige forslag herom;

Fleksibilitetsbestemmelser og særlige instrumenter

56. understreger, at selve hyppigheden og niveauet af anvendelsen af FFR's særlige instrumenter i de seneste to år beviser, at værdien af de fleksibilitetsbestemmelser og mekanismer, der er fastsat i FFR-forordningen, er hævet over enhver tvivl; understreger Parlamentets mangeårige synspunkt om, at fleksibiliteten bør muliggøre maksimal udnyttelse af de samlede FFR-lofter for forpligtelser og betalinger;

57. mener derfor, at midtvejsrevisionen af FFR-forordningen bør åbne mulighed for at fjerne en række hindringer og begrænsninger, som Rådet opstillede for fleksibilitetsbestemmelserne, da FFR'en blev vedtaget; mener navnlig at alle begrænsninger på overførsel af uudnyttede bevillinger og margener ved enten at fastlægge årlige lofter (den samlede margen for betalinger) eller ved at indføre tidsbegrænsninger (den samlede margen for forpligtelser) bør ophæves; mener, i betragtning af de aktuelle budgetmæssige begrænsninger på flere udgiftsområder, at der ikke bør fastlægges noget bestemt anvendelsesområde med hensyn til udnyttelse af ressourcer under den samlede margen for betalinger;

58. fremhæver især anvendelsen af hele beløbet under fleksibilitetsinstrumentet i 2016; bemærker, at dette instrument gør det muligt at finansiere nøje fastlagte udgifter, som ikke kan finansieres inden for de lofter, der er til rådighed for et eller flere udgiftsområder, og som ikke er knyttet til en bestemt EU-politik; mener derfor, at det giver en reel fleksibilitet i EU-budgettet, navnlig i tilfælde af en større krise; opfordrer derfor til en betydelig forhøjelse af dets finansieringsramme op til en årlig bevilling på 2 mia. EUR og påpeger, at dette beløb kun opføres på budgettet, hvis der foreligger en afgørelse fra budgetmyndigheden om anvendelse af dette instrument; minder om, at fleksibilitetsinstrumentet ikke er knyttet til et bestemt politikområde og kan anvendes til et hvilket som helst formål, der anses for nødvendigt;

59. påpeger den rolle, nødhjælpsreserven spiller med hensyn til at tilvejebringe en hurtig reaktion på tredjelandes specifikke bistandsbehov i forbindelse med uforudsete hændelser, og understreger navnlig dens særlige betydning under de nuværende omstændigheder; kræver en betydelig forhøjelse af dens finansieringsramme op til en årlig bevilling på 1 mia. EUR;

60. bemærker de forskellige regler, der gælder med hensyn til tidsfristen for overførsel af uudnyttede bevillinger til FFR's særlige instrumenter, nemlig fleksibilitetsinstrumentet, nødhjælpsreserven, EU's Solidaritetsfond og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen; opfordrer til, at disse regler harmoniseres, således at der kommer til at gælde en generel N +3-regel for disse instrumenter;

61. tillægger margenen til uforudsete udgifter særlig betydning som et instrument, der kan anvendes som en sidste udvej til at reagere på uforudsete omstændigheder; understreger, at denne ifølge Kommissionen er det eneste særlige instrument, der kan anvendes udelukkende til betalingsbevillinger, og dermed til at forhindre en betalingskrise i EU-budgettet som i 2014; beklager dybt, at der i modsætning til i den foregående periode er fastsat en obligatorisk modregning af bevillingerne i FFR-forordningen; er af den faste overbevisning, at dette krav skaber en uholdbar situation, som faktisk vil sænke de årlige beløb for FFR-lofterne i de sidste år af perioden og dermed vil sætte EU-budgettet under yderligere pres; understreger, at margenen til uforudsete udgifter under alle omstændigheder er et instrument, der kun benyttes som en sidste udvej, og at anvendelsen heraf sker efter fælles aftale mellem budgetmyndighedens to parter; opfordrer derfor til, at reglen om obligatorisk modregning ophæves omgående med tilbagevirkende kraft, og efterlyser en forhøjelse af det maksimale årlige beløb til 0,05 % af EU's BNI;

Opfølgning på de internationale aftaler om miljømæssige forandringer

62. bemærker, at COP 21-aftalen, der blev indgået i Paris, er en universel, dynamisk og differentieret aftale, som har til formål at imødegå udfordringerne ved klimaforandringerne; understreger, at det ifølge denne aftale er nødvendigt at bevilge EU-midler til at støtte klimatiltag i udviklingslande; understreger, at alle midler til de mulige tiltag, der følger af COP 21, bør lægges oven i de aktuelle udgifter til klimatiltag, og opfordrer Kommissionen til i god tid før revisionen at fremlægge sin gennemførelsesstrategi og første vurdering af COP21-aftalens potentielle indvirkning på EU's budget; fremhæver endvidere, at revisionen af FFR skaber en glimrende mulighed for at sikre, at målet om at anvende 20 % af udgifterne til klimarelaterede tiltag nås, og til at sørge for en eventuel forhøjelse af denne tærskel i overensstemmelse med de internationale forpligtelser,

Onsdag den 6. juli 2016

EU påtog sig under COP 21; opfordrer Kommissionen til at sikre, at mekanismen til integrering af klimaaspektet er fuldt operationel, og at den nuværende metode til at spore sådanne udgifter forbedres; minder desuden om, at EU også har forpligtet sig til at gennemføre FN's strategiske plan for konventionen om biodiversitet, og understreger, at det bør afsætte tilstrækkelige midler til at opfylde sine forpligtelser i denne henseende;

Forenkling

63. mener, at midtvejsgennemgangen/-revisionen giver en glimrende mulighed for at foretage den første vurdering og evaluering af, hvordan de pågældende EU-politikker og -programmer og FFR'ens fleksibilitetsbestemmelser og særlige instrumenter fungerer, og forventer, at Kommissionen fremlægger en analyse, der indkredser manglerne ved det nuværende implementeringssystem; er særligt optaget af, hvordan indvirkningen på gennemførelsen af de nye elementer, der introduceres i indeværende programmeringsperiode, såsom forhåndsbetingelser under samhørighedspolitikken, vurderes; mener, at der ved midtvejsgennemgangen/-revisionen af FFR'en også bør gøres status over, hvorvidt de tildelte midler giver resultater med henblik på at nå de tilsigtede mål; anmoder Kommissionen om at komme med konkrete forslag til, hvordan man imødegår eventuelle mangler og forbedrer gennemførelsesforholdene i de resterende år af den nuværende FFR for at sikre den mest effektive udnyttelse af de knappe finansielle ressourcer og mindske den administrative byrde for støttemodtagerne;

Resultatbaseret budgetlægning / Et resultatorienteret budget

64. understreger, at det er vigtigt at påvise merværdien af EU-budgettets gennemførelse, og er tilhænger af, at man sætter en resultatorienteret kultur i centrum for EU's anvendelse af budgetmidlerne; understreger, at vurdering af effektivitet og resultater bør være et centralt princip, hvor det er relevant, og fremhæver, at dette princip navnlig er på sin plads i forbindelse med programmer, hvor der fokuseres på innovation; anerkender Kommissionens arbejde inden for rammerne af initiativet »et resultatorienteret EU-budget«, som stadig skal udvikles yderligere, og ser frem til at modtage resultaterne af arbejdet i den interinstitutionelle ekspertarbejdsgruppe om resultatbaseret budgetlægning; mener, at denne tilgang kan være et middel til at opnå flere resultater fra ineffektive programmer; understreger imidlertid, at tekniske eller programmeringsmæssige mangler ikke må føre til en reduktion af EU-budgettet eller til, at politiske prioriteringer opgives, og at en bedre anvendelse af midlerne ikke i sig selv vil løse problemet med manglende økonomiske midler til at tackle presserende og voksende behov; minder Kommissionen om, at Europa-Parlamentet som budgetmyndighedens ene part skal inddrages i udviklingen af Kommissionens strategi i denne henseende;

Finansielle instrumenter

65. erkender, at de finansielle instrumenter spiller en øget rolle i Unionens budget som en supplerende finansieringsform i forhold til subsidier og tilskud; anerkender disse instruments potentiale med hensyn til at forøge den økonomiske, og dermed den politiske, betydning af Unionens budget; understreger imidlertid, at et skift fra traditionel finansiering til mere innovative instrumenter ikke er tilrådelig på alle politikområder, eftersom ikke alle politikker er fuldstændigt markedsdrevne; fremhæver, at finansielle instrumenter udgør en alternativ og supplerende finansieringsmåde og ikke bør anvendes til projekter, der kun må modtage tilskud, som er særligt vigtige for de mindre udviklede regioner;

66. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med midtvejsgennemgangen/-revisionen at gennemføre en dybtgående analyse af anvendelsen af de finansielle instrumenter siden begyndelsen af den nuværende programmeringsperiode; understreger, at gearingsdimensionen ikke må være det eneste evalueringskriterium ved vurdering af et finansielt instrument; minder i denne forbindelse om betydningen af »additionalitets« kriterierne og vurderingen af bidraget til opfyldelsen af EU's politiske mål;

67. tilskynder Kommissionen til at udpege alle EU-politikområder, hvor tilskud kan kombineres med finansielle instrumenter, og til at angive en behørig balance mellem de to; er af den faste overbevisning, at muligheden for at kombinere forskellige EU-midler under harmoniserede forvaltningsregler ville bidrage til at optimere synergierne mellem de finansieringskilder, der er adgang til på EU-plan; understreger, at en øget anvendelse af finansielle instrumenter ikke bør føre til en nedskæring af Unionens budget; minder om sit gentagne krav om større gennemsigtighed og demokratisk kontrol i forbindelse med gennemførelsen af de finansielle instrumenter, der støttes af Unionens budget;

Onsdag den 6. juli 2016

B. Parlamentets betragtninger vedrørende den FFR, der kommer efter 2020

68. minder om, at Kommissionen i henhold til FFR-forordningens artikel 25 skal forelægge et forslag til en ny flerårig finansiell ramme inden den 1. januar 2018; understreger derfor, at en række centrale elementer i forbindelse med den næste FFR allerede bør drøftes inden for rammerne af den kommende gennemgang/revision;

69. mener, at de centrale prioriteringer, der skal tages stilling til, skal omfatte FFR'ens varighed, en grundig reform af dens ordning for egne indtægter, større vægt på budgettets enhed og større fleksibilitet i budgettet; er desuden af den overbevisning, at det er nødvendigt at se på fremgangsmåden i beslutningsproceduren for at sikre demokratisk legitimitet og overholde traktatens bestemmelser;

70. minder om budgetprincipperne om enhed, et realistisk budget, etårighed, balance, bruttoopgørelse, specificering, forsvarlig økonomisk forvaltning og gennemsigtighed, som skal overholdes i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens budget;

71. understreger, at et afgørende element i medlemsstaternes vanskeligheder med at nå til enighed om en flerårig finansiell ramme er deres primære fokus på nettobalancer; gentager sit standpunkt om, at Unionens budget ikke er et simpelt nulsumsspil, men derimod en vigtig trigger for konvergens og et udtryk for fælles politikker, der skaber fælles merværdi; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at ændre deres opfattelse af og tilgang til Unionens budget, dvs. fastlægge budgettets størrelse baseret på en grundig vurdering af de finansielle behov, som følger af Unionens juridiske forpligtelser, af de politiske mål, der er fastsat i dens programmer og politikker, samt af dens internationale forpligtelser, med henblik på at sikre, at resultatet ikke bliver endnu et dødvande, som blot vil distancere Unionen yderligere fra dens borgere; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse af, hvilke besparelser, medlemsstaterne har opnået på nationalt plan som følge af de politiske tiltag, der finansieres på EU-plan;

72. understreger den politiske nødvendighed af at udarbejde en beslutningsprocedure, der sikrer tilvejebringelsen af de nødvendige finansielle midler, enten på EU-plan eller på nationalt plan, for at sikre den fuldstændige gennemførelse af de politiske beslutninger, som Det Europæiske Råd træffer;

Varighed

73. minder om, at de tre institutioner ifølge betragtning 3 i FFR-forordningen har aftalt i fællesskab at undersøge spørgsmålet om, hvad der er den mest passende varighed, i forbindelse med gennemgangen/revisionen; gentager sit standpunkt om, at FFR's varighed bør bringes i overensstemmelse med både Parlamentets og Kommissionens politiske cyklus, således at valgene til Europa-Parlamentet kan blive et forum for debat om de fremtidige udgiftsprioriteter;

74. understreger imidlertid, at forudsigelighed på lang sigt er afgørende, især for programmer under delt forvaltning inden for samhørighedspolitikken og udviklingen af landdistrikterne, på grund af den tid det tager at nå til enighed om sektorlovgivning og operationelle programmer på nationalt og regionalt plan;

75. mener i betragtning af det hastigt skiftende politiske klima og med henblik på at sikre større fleksibilitet, at nogle elementer af FFR bør aftales for fem år ad gangen, mens andre — navnlig dem der vedrører programmer, som kræver mere langsigtet programmering, og/eller politikker, der fastsætter komplekse procedurer for fastlæggelse af gennemførelsesordninger, som f.eks. samhørighedspolitikken eller udvikling af landdistrikterne — bør aftales for en periode på 5+5 år med obligatorisk midtvejsrevision;

Reform af ordningen for egne indtægter

76. understreger, at der er behov for en fuldt udbygget reform af ordningen for egne indtægter med enkelhed, retfærdighed og gennemsigtighed som de styrende principper; forventer derfor en ambitiøs endelig rapport fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter ved udgangen af 2016 og en lige så ambitiøs lovpakke om egne indtægter fra og med 2021 fra Kommissionen ved udgangen af 2017;

77. understreger, at det er nødvendigt at mindske BNI-bidragenes andel af Unionens budget for at slippe af med medlemsstaternes tilgang med »rimelige modydelse«; understreger, at dette ville mindske byrden på de nationale statskasser og derved gøre de pågældende midler tilgængelige for medlemsstaternes nationale budgetter; minder om, at den nuværende ordning med momsbaseede egne indtægter er alt for kompleks og i bund og grund er endnu et BNI-bidrag, og opfordrer

Onsdag den 6. juli 2016

derfor til, at de egne indtægter enten reformeres væsentligt eller helt afskaffes; finder det imidlertid nødvendigt at fastholde BNI-bidragene som en del af budgettet, idet der er behov for deres funktion som bidrag til udligning;

78. opfordrer til, at der indføres en eller flere former for nye egne indtægter, ideelt set med en klar tilknytning til EU-politikker, der skaber merværdi; bemærker, at en lang række mulige nye egne indtægter allerede er blevet drøftet af Gruppen på Højt Plan, såsom en reform af momsordningen, en afgift på finansielle transaktioner og ECB's møntningsgevinst, en reform af EU's emissionskvotehandelsordning og CO₂-beskatning, en afgift på vejtransport, selskabsbeskatning, elektricitetsbeskatning eller beskatning af det digitale område; afventer spændt anbefalingerne fra Gruppen på Højt Plan, således at Parlamentet kan gå videre og forberede sin holdning i denne henseende; opfordrer i denne forbindelse til, at alle former for rabatter udfases;

Budgettets enhed

79. understreger betydningen af princippet om budgettets enhed og minder om, at alle Unionens indtægter og udgifter ifølge artikel 310, stk. 1, i TEUF skal optages i budgettet; er bekymret over den seneste tids skift væk fra fællesskabsmetoden over til mellemstatslig beslutningstagning, som det er set siden 2014 med oprettelsen af Békou-trustfonden for Den Centralafrikanske Republik, den regionale Madad-trustfond som reaktion på krisen i Syrien og EU's nødtrustfond for Afrika samt faciliteten for flygtninge i Tyrkiet; understreger, at denne finansieringsform medfører en omfordeling af midlerne under de eksisterende flerårige finansielle programmer, som er forhandlet og aftalt mellem de tre institutioner; fremhæver, at dette bringer den demokratiske ansvarlighed i fare, eftersom Parlamentet har været holdt udenfor i forbindelse med oprettelsen af disse fonde;

80. understreger, at Parlamentet og Rådet i henhold til traktaten fastlægger Unionens budget på lige fod som budgetmyndighedens to parter; mener desuden, at fuldstændig parlamentarisk kontrol med alle udgifter er et afgørende element i alle EU's udgifter; opfordrer Kommissionen til at bevare budgettets enhed og betragte den som et styrende princip, når den foreslår nye politiske initiativer;

81. gentager sit mangeårige synspunkt om, at Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) bør integreres i EU-budgettet, samtidig med at finansieringen af fredsfaciliteten for Afrika og sikkerhedsrelaterede operationer bør sikres;

82. understreger, at enhver fremtidig opførelse af EUF eller sådanne ad hoc-instrumenter på EU's budget indebærer, at deres respektive rammebeløb lægges oven i FFR-lofterne, som vil skulle revideres i overensstemmelse hermed for ikke at bringe finansieringen af andre EU-politikker og EU-programmer i fare;

Øget fleksibilitet

83. understreger, at EU-budgettets rigide struktur fratager budgetmyndigheden muligheden for i tilstrækkelig grad at kunne reagere på skiftende omstændigheder; opfordrer derfor til større fleksibilitet i den næste FFR, navnlig mellem udgiftsområder, i form af fleksibilitet i forbindelse med ubrugte margener, og mellem år, med henblik på at udnytte FFR-lofterne fuldt ud;

84. understreger, at der udover muligheden for at reagere fleksibelt på skiftende omstændigheder, uden at det berører den aftalte programmering, også er behov for, at Unionen kan reagere hurtigt på kriser, der er ved at opstå, såsom den aktuelle migrationskrise; opfordrer derfor til, at der ud over de allerede eksisterende særlige FFR-instrumenter oprettes en permanent EU-krisereserve i EU-budgettet for at undgå ad hoc-løsninger som oprettelsen af trustfonde; understreger, at en sådan mekanisme, som tilsigter at reagere på kriser og uforudsete situationer, i kraft af selve sin karakter bør fungere som et særligt FFR-instrument og lægges oven i de årlige betalingslofter i FFR;

Beslutningsproceduren

85. minder om Parlamentets kritiske holdning til måden, hvorpå proceduren frem til vedtagelsen af FFR-forordningen for 2014-2020 blev gennemført; minder om, at vedtagelsen af forordningen kræver Europa-Parlamentets godkendelse; understreger derfor, at Parlamentet skal inddrages fuldt ud i de relevante forhandlinger helt fra begyndelsen; mener, at EU-institutionerne bør formalisere fremgangsmåden for den næste FFR-procedure i en aftale, som indgås på tidspunktet for midtvejsgennemgangen/-revisionen af FFR'en, og som fuldt ud tager højde for manglerne i de tidligere forhandlinger og beskytter Parlamentets rolle og beføjelser som fastsat i traktaterne; mener, at denne fremgangsmåde i sidste ende bør fastsættes i IIA'en, ligesom det er tilfældet med den årlige budgetprocedure;

Onsdag den 6. juli 2016

86. mener, at kravet om enstemmighed for vedtagelsen af FFR-forordningen udgør en reel processuel hindring; opfordrer i denne henseende Det Europæiske Råd til at aktivere passerellebestemmelsen i artikel 312, stk. 2, i TEUF med henblik på at gøre det muligt at vedtage FFR-forordningen med kvalificeret flertal; minder desuden om, at den overordnede passerellebestemmelse i artikel 48, stk. 7, i TEU, også kan tages i brug med henblik på at anvende den almindelige lovgivningsprocedure; understreger, at et skift i retning af at anvende kvalificeret flertal i forbindelse med vedtagelsen af FFR-forordningen ville være i overensstemmelse med beslutningsprocessen for vedtagelse af stort set alle EU's flerårige programmer og for den årlige procedure for vedtagelse af EU's budget;

87. minder om, at Det Europæiske Råd ifølge traktaten ikke har beføjelser til at udøve lovgivende funktioner; gentager i denne sammenhæng sin stærke misbilligelse af Det Europæiske Råds indgriben i lovgivningen under de sidste FFR-forhandlinger; kræver af Det Europæiske Råd, at det begrænser sig til at udøve de i traktaten definerede opgaver og afholder sig fra proaktivt at komme med politiske ændringer, der skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, og således respekterer Parlamentets lovgivningsmæssige beføjelser i henhold til den fælles beslutningsprocedure;

88. fastholder, at lovgivningsprocessen for vedtagelsen af den næste FFR bør være afsluttet ved udgangen af 2018 efter omfattende forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og Rådet; understreger, at en rettidig aftale om FFR vil gøre det muligt at få vedtaget alle sektorforordninger hurtigt, således at alle nye programmer kan påbegyndes uden forsinkelse den 1. januar 2021; fremhæver betydningen af, at de nationale parlamenter og EU-borgerne informeres bedre om udfordringerne ved den kommende FFR, ved at der på et passende tidspunkt organiseres en interinstitutionel og interparlamentarisk konference;

o

o o

89. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de øvrige berørte institutioner og organer samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
